

متن پرسش

باتوجه به مباحث سلوک ذیل شخصیت امام خمینی «رضوان الله تعالی علیه» این گونه می فهمیم که باید در رجوع مان به معارف اسلامی با توجه به منظر حضرت امام به آن معارف نظر کنیم و باید نگاهی که نسل امروز مثلاً در تفسیر قرآن داشته باشد همان منظری باشد که حضرت امام در تفسیر حمدشان نشان دادند که ظاهراً با رویکردی که علامه در تفسیرشان داشتند متفاوت است. ما چگونه این دو را با هم جمع کنیم؟

متن پاسخ

تفسیر شریف المیزان با آن نحوه استحکامی که در خود دارد عقل شما را آماده می کند تا بتوانید در قرآن تدبّر کنید و نگاه عرفانی خود را مبتنی بر نگاهی قرار دهید که در تفسیر المیزان به دست آورده اید. مسلم ما در نگاه وجودی به قرآن باید تعقل را در صحنه داشته باشیم وگرنه به اسم تفسیر عرفانی حرف هایی به میان می آید که صرفاً ذوقی است در حالی که شما در تفسیر سورهی حمد حضرت امام با نگاهی روبه رو هستید که در عین تعمق عقلی در قرآن متوجه تجلیات انوار و اسماء الهی نیز هست.